

παπαῖ Ἰωάννη Χριστόφορου ὁποῦ ἦτονε ἐκεῖ πρωτὺ / τερα ἔτζει τὸν ἐπήρασιν τὸν αὐτὸν μισερ Νικολάκην καὶ εἶπαν του ἔλα νὰ παῖμε / στοῦ παπαῖ μὰ νὰ τοῦ πῆς ἐτοῦτον τὸν λόγον ἡγου νὰ τοῦ πῆς πῶς ὁ Τζάνες ἀπο / θαίνει καὶ νᾶρθην νὰ τὸν ἐμε-
ταλάβην. Ἔτζει ἐπήγασιν εἰς τοῦ παπαῖ καὶ ἐκτύπησεν / ὁ μισερ Νικολάκης καὶ ἐση-
κώθην ὁ παπαῖς καὶ εἶπεν του τὰ ἄνωθεν λοιπὸ [[λο]] ἐπῆραν τὸν παπαῖ / καὶ ἐπή-
γασιν εἰς τοῦ Τζάνε πού τονε στὸ σπίτιν τοῦ Νικολάκην καὶ λέγει του ὁ παπαῖς τοῦ μισερ / Τζάνε πότε μούφερες ἐμένα στὸν σπίτι μου ἢ γρόσαν ἢ μάλαμα λέγει του ὁ Τζά / νες ἐγὼν δὲν τὸς εἶπα τίποτας μὰ ἐτοῦτοιν τὸ λέσιν ἔτзин καὶ γυρεύουσί μου γρόσαν καὶ ἐ / γύρευάν του 50/ ρεάλια. Αὐτὸς μὴ ξεύροντας πῶς νὰ γλυ-
τώσῃν ἀπὸ τὰ χέριαν τος / ἐπῆγε στοῦ Βασιλάκην τοῦ Μουσελίμη ὁπού τονε ἐκεῖ καὶ ἐπῆρε τρία ρεάλια δανει / καὶ καὶ ἡδωσέν τος τα. Ἐκεῖνοι τοῦ ἐγυρεύασιν καὶ ἄλλα ἐτοῦτος μὴ ἔχοντας τί κάμη ἔ / φυγέν τος κρυφὰν καὶ ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτιν τοῦ μισερ Γιαννάκην Ντελλα-Γραμμάτικα / νὰ κρυφτῇν καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἐπήρασιν ξα-
πίσων καὶ ἐπήγασιν καὶ ἐμπήκασιν καὶ αὐτοῖν / μέσαν στὸ σπίτιν τοῦ Ντελλα-Γραμ-
μάτικα καθὼς τὸ ἐγροί[κη]σεν καὶ ἀπιάσασιν τὸν ἄνω / θεν μισερ Τζάνε καὶ ἐπήρασίν τονε πάλι καὶ ἐφύγασιν καὶ ἐπήγασιν πάλι στὸ ἴδιο / σπίτιν τοῦ Νικολάκη καὶ τότες ἐπῆγε λέγειν καὶ πῆρε τὰ τρία ρεάλια ἀπὸ τοῦ Βασιλάκη / καὶ ἡδωκέν τος τα. Τοῦ-
τον μαρτυρᾷ καὶ ἄλλο δὲν κατέχειν.

/ — Νικόλας Μοστράτος βεβαιώνω ὡς ἄνωθε :—

/ — Νικολὸς Μπάνκαλος ἀντιμάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Γεώργης Γαλάντες ἀντιμάρτυρας ὡς ἤκουσεν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν Νικολάκη ὑπὸ
χειρὸς κάμοῦ / τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου μὴ γράφοντας αὐτὸς

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

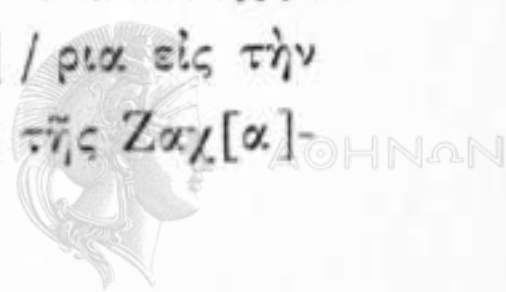
519

Παντίκι

φ. 281^v

/ Φ 301

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Μαγίου 24/ εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπο[γρά] / φοντος νοτάριου ἐνεφανίστησαν τὰ δύο ἀξαδέλφια ἡγου ὁ Μᾶρκος τοῦ ποτὲ Σταμάτην Κα[] / για καὶ ἡ ἀξαδέλφην του ἡ Γιακουμίνα θυγάτηρ ποτὲ Δημήτρη Σκουλάτου λέγοντας ἡ [...] / Γιακουμίνα τὸ πῶς νὰ ἔχην καὶ νὰ τῆς εὐρίσκονται ἀπὸ τοῦ πατέραν τῆς δύο κομμάτια καυ[κά] / ρια εἰς τὴν τοποθεσίαν τῶν Τριπόδων συμπλιάζου μὲ τοῦ Μαθιοῦ Βασιλάκην καὶ τῆς Ζαχ[α]-

/ ριάδαινας τὰ ὅποια αὐτὰ τὰ δύο καυκάρια ἢ αὐτὴν Ἰακουμίνα ἀπὸ τὴν σήμερον /
 δίδειν καὶ παραδίδει ταν καὶ παντικιάζει ταν τοῦ ἄνωθεν ἀξαδέλφουν τῆς τοῦ Μάρ-
 κου καὶ διὰ / πληρωμὴ τοῦ παντικίου τῶν αὐτῶν πραμάτων τῆς ἔδωσεν πρόβαταν
 πέντε ἡγίου 5/ πρεμετάροντας ὁ ρηθεὶς Μᾶρκος νὰ τὰ δουλεύη καὶ νὰ τὰ καλ-
 λιεργᾷ εἰς ὅλους τος τὶς καμά / τους στὴν ὥραν τος κατὰ τὴν τάξιν νὰ τὰ σπέρνῃ
 χειμωνικὰ καὶ καλοκαιρινὰ νὰ τὰ τρα / φοκοπᾷ νὰ εἶναι πάνταν ἀπαντημένα καὶ
 νὰ βάζουν τὸ σπρόρον τῶν αὐτῶν πραμάτων ἀνά / μεσάν τος χειμωνικοὺς καὶ καλο-
 καιρινούς εἰ δὲ τὲς ἀποδέλοιπες ὁξοδες νὰ τὶς βάνῃ ὁ κοπια / στῆς καὶ εἰς τὴ νιτράδα
 ποὺ ἤθελε ξαπεστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ τὴν μοιράζου εἰς τὴν μέσῃν ἔ / σια πρὸς
 ἔσια χωρὶς κανέναν ἱνκανος καὶ τὴν μπάρτην ποὺ ἤθελεν ἀγγίξειν τῆς νοικοκυ / ρᾶς
 νὰ εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστής νὰ τῆς τὴν μπαγαίνῃ εἰς τὸ σπίτιν τῆς με ὁξοδες
 ἐ / δικές του καὶ νὰ τῆς παίρῃν πάντα θέλημα τῆς νοικοκυρᾶς σὲ θέρος καὶ σὲ ἀλώνι
 καὶ κά / νοντάς τα καλὰ καὶ νοικοκυράταν καὶ μπιστεμένα ὡς ἄνωθεν προμετάρειν
 νὰ τᾶχουν / πάντα παντοτινὰ παίδων παιδῶν τος καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰ δὲ εἰς κανένα
 καιρὸν καὶ δὲν ἐθέλα / σιν ταιριάζου ἢ αὐτοὶν ἢ τὰ παιδιά τος νὰμποροῦ νὰ τὰ μοι-
 ράζου καὶ τὰ δύο νὰ παίρνου / οἱ νοικοκυροὶ τὰ τρία τετάρτια καὶ οἱ κοπιαστάδες
 τὸ ἓνα τετάρτιν διὰ τὰ πέντε / πρόβαταν ὅπου ἐδοθήκασιν. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ
 παρόντος παντικίου βάζουν / καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια πέντε ἦτοιν 5/
 ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιούται. Εἰς ὃ / λον τὸ ἄνω γεγραμμένο οἱ μερίδες ἔμεινα
 κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν βάνοντας καὶ / ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γρά-
 φου ὑπὸ χειρός τος.

/ — Ἰάκωβος ἱερεὺς ὁ Ἀναπλιώτης μάρτυρας —

/ — Ἀθανάσιος ἱερομόναχος Κραύγας μάρτυρας :—

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

520

Μαρτυρία

φ. 282^Γ

Φ 302

/ [+ 1685]/ Μαγίου 24/ ἐνεφανίστην εἰς τὴν παρρησία κάμου τοῦ ὑπογρά-
 φοντος νοταρίου / ὁ καλόγερος ὁ κὺρ Σεραφῆς ὁ Σαρρῆς ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ σινιὸρ
 Φιλιππάκη Λουρδᾶ καὶ / μαρτυρᾷ καὶ λέγειν ἀπάνω στὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβον
 Θεοῦ πὼς ἔδωσεν ὁ ἄνωθεν / σινιὸρ Φιλιππάκης τοῦ παπᾶ Κυριακοῦ τοῦ Ποθητοῦ
 δύο ρεαλίω κρασὶν ἀπάνω διὰ τὴν κά / μαρὰ ὅπου ἔδωσεν ἡ πρεσβυτέρα του τοῦ